

El reinado de Jesucristo Jesús y Barrabás

El pasaje evangélico del juez venal que procura a toda costa tener propicios a los poderosos gobernantes, halagar al pueblo y acallar al mismo tiempo a su acusadora conciencia; de las turbas, por otra parte, que con una vesánica torpeza prefieren que se les suelte un vil asesino antes que se ponga en libertad al acusado mas inocente y al mas gran bienhechor de la humanidad, constituyó ya durante la pasión de Jesucristo un abreviado esbozo de los cuadros históricos de su reinado aquí en la tierra.

Y es fácilmente comprensible; es natural e insaciable la aspiración al bienestar el apetito del placer, el deseo de la felicidad que son las gradas del trono donde intenta reinar el inmenso egoísmo de cada uno que, como reconoce el adagio popular "lleva un rey en su cuerpo". Mas si inmensa es la aspiración, más grande todavía es el desengaño. El pretendiente al trono y presunto rei, iniciadas a penas sus campañas, encuéntrase caído en la esclavitud y en la esclavitud más opresora que es la de sus propias pasiones con las cuales quería precisamente alcanzar el engaño e ilusorio reinado del mundo.

No; el hombre solo puede alcanzar su felicidad en la vida eterna y el sentido y la finalidad de la vida presente es tan solo el labrarse el propio destino definitivo.

El éxito definitivo de la vida humana no se cotiza pues en este mundo y es principalmente de carácter espiritual. Por esto decía Jesucristo: "Mi Reino no es de este mundo". Pero aún entre los discípulos primitivos y predilectos de Jesús los hubo que no sabían comprender esta primacía de los valores espirituales y esperaban que Jesús estableciera un reino terrenal conquistado y mantenido si fuera preciso a sangre y fuego.

Jesucristo, en cambio, les ofreció y nos ofrece a todos un reinado muy diverso; que se conquista, si "con violencia" pero con una violencia toda interior y no contra enemigos exteriores sino sobre nuestras propias y desordenadas pasiones.

Antes de llegar, pues, a la paz suprema y eterna del reino de Cristo hemos de entrar en lucha constante, que por esto somos de la Iglesia militante, pero en la lucha interior de la mortificación y ascésis cristianas.

Los que apetecen el reino del mundo y buscan la felicidad suprema en los placeres terrenales es natural que aborrezcan y odien a los partidarios del reinado espiritual de Jesucristo. Ellos preferirán siempre a Barrabás. Las persecuciones anticatólicas como la que actualmente estamos padeciendo son una simple variante del argumento de la misma tragedia.

Pero la distancia inmensa que va de Jesús a Barrabás nos da la medida del valor de la Iglesia perseguida y de sus perseguidores.

La visita de Herriot

Recordemos. Corría el verano de año 26, bajo la dictadura de Prim y de Rivera.

Las aguerridas huestes de Abd-El-Krim, que hasta entonces habían tenido por objetivo principal de sus ataques a las posiciones españolas, cambiaron de táctica y rumbo, y pusieron proa a los franceses, en formidable ofensiva ofensiva siva a la línea Uazza-Fez y tras avances victoriosos y muy sangrientos pusieron en serio peligro aquella plaza.

La diplomacia francesa, calificada con razón como la mejor del mundo, pues a ella debe Francia sus mayores y mejores victorias, se puso rápidamente en movimiento e inopinadamente vimos en Madrid a varios destacados representantes diplomáticos de nuestra casa vecina.

La inusitada visita, trajo consigo el acuerdo de que, nosotros nos metiéramos en la boca del lobo y cazáramos en la madriguera, donde el caudillo moro tenía sus cañones y ametralladoras, al enemigo común de las dos naciones amigas. Los intereses de ambas, así lo demandaban... pero daba la casualidad, que por aquellos días, la que se encontraba en situación apurada era Francia... y la que le iba a quitar las castañas del fuego era España, y a eso vinieron y eso alcanzaron de España, aquellos diplomáticos sin par, que se marcharon a París, dejando huella en nuestra tierra de su aire protector, ya que Francia, iba a ayudar en su empresa a España con... los poderosos cañones de su escuadra, que según frase gráfica de los moros no hacen otra cosa que matar pedras.

Y el día 26 de Septiembre de aquel faust año desembarcamos en la costa de Alhucemas, y nos metimos en la madriguera de aquel lobo, que había puesto en jaque a las dos naciones... y todo nos salió bien y con muy pocas bajas, porque al famoso caudillo, le habían abandonado hasta sus propios hermanos.

No quiero restar méritos a la operación, cuya preparación y ejecución, fueron sin duda insuperables, pero... hubo Providencia, porque de poseer Abd-El-Krim la mitad de las fuerzas que hacia un mes poseía, hubiéramos podido fracasar en la empresa y traernos fatales consecuencias la aventura.

Los que no podían fracasar eran los franceses, que se vieron inmediatamente sin enemigos en su frente, batidos completamente por el arma más afilada y poderosa de Francia. La diplomacia.

¿Qué no fué Providencia? ¡Si también la hubo en Tarragona aquel día! Porque fué también el 26 de Septiembre del mismo año que un alocado joven de esta ciudad, ¡se tiró del famoso balcón del Mediterráneo, frente a Roger de Lauria y no se hizo nada! ¡desacreditó el balcón!

Pero no fiemos demasiado en la Providencia, porque si ahora nos metieran en otra aventura... (y para algo vienen y con el jefe del Gobierno a la cabeza), quizá nos saliera mal y es preciso estar alerta. Una de las verdades de Joaquín Costa, es la de que España no tiene memoria. Conviene recordársela con hechos crudos.

Cr.

De broma y de veras

Figuraos que en una casa el padre está agonizando.

Que el enfermo pide el Viático. Que la familia se apresura a satisfacer el deseo del moribundo.

Y los cinco hijos del enfermo se disponen a acompañar el Viático. Pues no puede ser.

No pueden aquellos cinco hijos acompañar la Sagrada Hostia que ha de recibir el moribundo, porque constituye el caso una manifestación religiosa.

Puede ir un hijo, sí. Pero los otros cuatro se han de quedar en casa.

Claro que pueden ir los cinco y más, si más hay en la familia y hasta amigos del enfermo.

Pero para eso es necesario pedir permiso a la autoridad gubernativa.

Con el caso probable de que cuando llegue el permiso el moribundo haya dejado de existir.

Ayer vimos salir del Municipio al alcalde, al que acompañaban seis o siete concejales.

Y pensamos: ¿No será esto una manifestación política?

Lo más absurdo de este mundo es sacar las cosas de quicio.

Nota de sociedad.

Ha experimentado una gran mejora en la enfermedad que contrajo al venir la Dictadura, agravada durante la República, la infeliz señora doña Libertad de Prensa.

Esperamos y deseamos vivamen te su completo restablecimiento.

Del "Heraldo de Tortosa":

"Coneixem prou l'exemple de la nostra ciutat natal, Tarragona. Ens convencèrem temps ha que l'és ser capital de provincia li féu més mal que bé. I hem estat nosaltres dels qui més s'han esforçat a entendre entre els tarragonins el menyspreu per la capital provincial, que ben poc podia enorgullir una ciutat que fou capital romana.

L'ambient calmos, somnolent, decoratjador, de la Tarragona vuitcentista fou, en part, efecte d'una llarga decadència."

¡Vayan votando, señores, vayan votando!

El Consejo de Administración del Patrimonio de la República organiza un concurso de caza de gamos en Riofrio.

¡Vaya! Poco a poco se va restableciendo la normalidad.

Y el tiro de pichón, ¿cuándo?

Conferència d'En Josep M.ª Tallada

El divendres proppassat, tal com havia estat anunciada, donà a l'Ateneu d'aquesta ciutat, una conferència sobre "La política econòmica de Catalunya", l'illustre economista senyor Josep Maria Tallada.

La sala estava plena de gom a gom. Obri l'acte En Joaquim Delclós, el qual, en breus paraules anuncià el tema de la conferència, l'importància de la mateixa i sobretot féu remarcar el màxim interès que li donaria l'ésser tractada per l'eminent conferenciant.

****

Comença el senyor Tallada dient que no ve a fer política, que ell té la mínima quantitat de política i que el fer política en el lloc que l'estatjava fóra cosa desplaçada, per haver-hi a l'Ateneu gent de diverses ideologies. Amb tot, si no ve a fer política, ve a parlar-ne, cosa que encaixa perfectament en l'esperit obert que suposa a l'Ateneu, dintre del qual no creu prohibit el parlar de política ni de Religió, els dos problemes més fonamentals de la vida humana perquè ells comprenen la vida present i la vida futura.

Diu que s'ha arribat al triomf de Catalunya, triomf esquifit, mig-grat, però triomf, i de la qual cosa ens havem d'alegrar però que cal treballar de ferm per a aprofitar l'autonomia que ens ha sigut atorgada, per a que Catalunya no fracassi; i que el primer treball a fer és l'inculcar l'esperit autòmic a les demés regions. Diu que el fracàs de Catalunya ens duria a la misèria, representaria la destrucció de la riquesa catalana i portaria la desil·lusió al nostre poble; i afirma que l'autonomia constitueix un problema econòmic. Fa ressaltar que els problemes polítics tenen cada dia més caires econòmics i que aquests són els que avui tenen preocupades seriosament totes les principals nacions d'Europa i d'Amèrica, fent-ne una ràpida exposició el conferenciant. A Catalunya — segueix dient — tindran també la màxima importància; fa ressaltar com la preponderància de Catalunya a Espanya, es deu principalment a la seva preponderància econòmica d'on ha vingut el major progrés en el nostre poble, creant noves necessitats culturals i artístiques.

Afirma que de la política econòmica que segueixi la Generalitat, en dependrà l'èxit de l'autonomia. Altres problemes tenen esmena, els econòmics porten conseqüències de

malestar i conflictes socials greus. Es lamenta de com Catalunya ha de buscar la solució dels seus conceptes econòmics en un moment d'crisi mundial de tanta importància i durada que ja els grans financers d'arreu, comencen de dubtar si ens trobem davant d'una transformació bàsica dels pobles en l'orde econòmic. Diu que el primer problema que ha portat el desgavell mundial, és el dels sense feina, el qual es presentarà a la Generalitat, i ell jutja que ha d'ésser remeiad, inclús a costa de sacrificis en la nostra economia, doncs, si be els Estats no deuen ésser una mena d'assils, en els moments actuals cal evitar la fam. Una altra qüestió que es presentarà tot seguit, es la dificultat de col·locació dels nostres productes, en els mercats espanyols. Fa remarcar que els problemes econòmics són els que més divideixen els homes i per tant fan més difícil una actuació de conjunt, d'altra banda, absolutament necessària. Els més espinosos són els que es refereixen als impostos, la política agrària, les relacions entre propietaris i parcers i les limitacions de la propietat privada. Això fa que s'hagi de tenir seny; que els partits hagim d'ésser concients de que una política econòmica partidista, no tindria remei.

Explica com Catalunya haurà de tenir una política econòmica interior i una altra d'exterior. Que la exterior s'ha de considerar exclusivament en ço que fa referència a les demés regions espanyoles, tota vegada que les relacions amb l'estranger, són funció de l'Estat central. Hi ha, diu, homes simplistes que creuen que ja n'hi ha prou amb tenir l'autonomia i prenent actituds d'intransigència considerant que devem ocupar-nos solament de la política econòmica a casa nostra. Aquest error cal desfer-lo tot seguit. Nosaltres havem d'estar presents en els problemes d'Espanya que ha d'ésser el nostre mercat principal. En la nostra política exterior, hi haurà tres problemes que Espanya haurà de resoldre i Catalunya haurà de vigilar: Les tarifes aranzelàries i tractats de comerç; els impostos i la orientació de la política general econòmica.

Catalunya industrial, necessita un bon règim aranzelari, altrament ens trobem que les dificultats d'exportació impedeixen la formació de grans unitats industrials i per tant no es pot fer el treball en sèrie i el preu de cost dels nostres productes ha d'ésser més car. Altra causa de l'encariment del preu de cost, és el proteccionisme a l'agricultura d'algunes regions, en forma exagerada, especialment en la quesquió del blat, havent de pagar nosaltres el pa a doble preu del que valdria si poguessim importar blat estranger. El proteccionisme també marcat en la qüestió del blat de moro omoresc, que fa difícil la ramaderia catalana i tot reverteix en un augment del preu de vida i per tant del preu de cost. L'avenc cultural i el règim de vida dels nostres obrers ha portat també un encariment en els jornals. Es evident, doncs que necessitem una política aranzelària proteccionista.

El problema tributari. Explica com ha estat característica general de l'Hisenda espanyola, el carregar als productors i als qui treballen i en canvi desgravar al que no

PARTICULES

FIDELITAT DELS MISTERIS

Sembla tot llis, el cel, de dia. Arriba la nit i el mostra crivellat d'estels. No et fuis mai de la claror excessiva, cor! Els misteris són molt més fidels.

MIQUEL MELENDRES, pve.

Tarragonins:

No falteu a les funcions que es celebraran avui a la Santa Església Catedral amb motiu de la festivitat de

CRIST REI!

Teatre Metropol

Grandiós Programa de Cine
 pel Diumenge, dia 30 d'Octubre de 1932
 a les cinc de la tarda

RICHARD BARTHELMESS i BETTY COMPSON en la gran
 comèdia dramàtica en vuit parts

Presó Redemptora

El drama de l'Oest, per TOM TYLER, CHISPITA i VIVALES

El pirata del desert

La còmica de gran riure

Genit i Figura

Dimarts, 1.º de Novembre, Festivitat de Tots els Sants

La soberbia producció nacional

BOY

basada en la famosa
 novel·la del P. Coloma.

i la còmica

CIRILO ES IMMORTA

Completarà el programa una REVISTA

PREUS I NOTES DE COSTUM.

fa res. L'industrial està ple de gravaments i tributs i està exposat a multes, tot sempre en proporcions molt superiors a l'impost únic que paga el rendista. Diu que havem d'intervenir també en la política general econòmica d'Espanya per a veure d'impulsar i elevar el nivell de vida de les altres regions i evitar així la migració de les nostres indústries que anessin a establir-se on els jornals més baixos fessin més barata la mà d'obra. Explica que abans de dedicar-se a la Banca, va ésser inspector del treball i que va comprovar com les lleis tributàries i socials — inspeccions d'Hisenda, accidents del treball i hores de jornada — eren completament gairebé exclusivament a Catalunya i alguna de les grans poblacions espanyoles. Tot això en política econòmica exterior.

La feina més grossa amb tot serà dintre de Catalunya. Que si Catalunya la considerem en primer lloc quant a les demés regions, comparada amb les nacions estrangeres, està ben als últims. Llegeix unes estadístiques belgues i les compara amb les de casa nostra per a demostrar com hi ha una tasca immensa a fer. Diu que per a fer aquesta tasca s'ha de comptar amb mitjans i que l'Estatut en la seva part econòmica no és pas una solució en aquest sentit, doncs al confeccionar-lo hi han hagut errors tècnics i falls de tàctica en el procés de la seva aprovació. No entra en detalls en aquest punt i fa remarcar tan sols que per a portar a terme la càrrega feixuga de l'Estatut, no tindrem més que lo que solia donar-nos l'Estat espanyol, cosa migrada si la nostra administració no es severa i no s'apartaria tot seguit d'aquesta democràcia que només crea una nova burocràcia; altrament fracassarem. Diu que si la autonomia no porta un ràpid millorament a tots els problemes de Catalunya, els de dins sentiran decebut i els de fora ens acusaran de fracassats.

Com a mèdi per a pressar el ritme del progrés de Catalunya, diu que només n'hi ha un i encara perillós: El fer un emprèstit, que ell anomenaria l'Emprèstit de la Llibertat, que permetés en 5 o 6 anys el gastar els diners que es gastarien normalment en 15 o 20. Fa veure com això fóra una cosa semblant al plà quinquennal rus i explica que si Rússia va fracassar, no va ésser per manca d'una potència litat econòmica, que la tenia en grau elevat, ni perquè l'idea no fos

realment admirable, sinó perquè al portar-la a la pràctica han sofert greus errors i han volgut pagar amb el blat que deixava a la misèria a una part quantiosa dels seus súbdits, i no haver-se preocupat per endavant, de formar homes tècnics que sapiguessin fer funcionar tot aquell garbull de maquinària que han adquirit. El poble rus era atrassat; Catalunya té homes. Podem tenir, doncs, un plà, un plà modest si cal, però que en pocs anys s'porti a cap, i per tant cal fer l'emprèstit que haurà d'ésser amb les següents condicions: Que és destini a coses fóra dels pressupostos ordinaris, o sigui en obres que creïn riquesa. Que hi hagi garantia tècnica en les obres. Que l'emprèstit es faci escalonadament per a evitar interessos innecessaris. Que s'adapti al ritme general de la situació econòmica catalana en quan a la seva execució, accelerant-se o ralentint-se a mida del nostre moviment econòmic general. Que el partit que obtingui la majoria no en fes obra de partit per a evitar la desconfiança del país. Que el Govern espanyol no faci política demagògica. Que els homes que dirigixin Catalunya, no siguin improvisats.

La possibilitat d'aquest plà depèn de la política catalana, doncs la política i la economia estan íntimament lligats. La política és un fenomen psicològic i la economia un fenomen material.

Explica com al dir que no es faci demagògia no vol dir que no hi ha d'haver democràcia. Els obrers, diu, han adquirit en l'història contemporània una gran importància política. Es mostra contrari als esclats revolucionaris que són eminentment contraris a l'economia dels pobles i afirma que la llibertat ben encaminada dels treballadors, porta la pau i l'augment de riquesa. Diu que tots haurem de sacrificar-nos, no tan sols la classe capitalista, sinó també els obrers.

Passa després a afirmar que la política econòmica catalana ha d'ésser descentralitzadora. En aquest sentit el primer problema que es presentarà serà el dels ajuntaments, als que creu que s'hauria de donar també l'autonomia plena, doncs val més que hi hagin pobles rics i un Estat modest que un Estat ric i pobles empobrits. Altre problema que es presentarà és el foment de les ciutats mitjanes d'una població mitja de 30 a 40.000 habitants i parla aquí altra vegada de la política seguida per Bèl-

gica en aquest problema. Cal també, diu, una ciutat gran, però no que aquesta sigui absorbent per a no trobar-nos amb un còs que tindria el cap gros i els membres raquítics.

I es pregunta si serà possible portar a cap tot aquest programa en aquests moments de lluita, afirmant tot seguit que ell ho creu ben possible, doncs la lluita és necessària en la vida dels pobles, mentre no estigui dirigida per odis i rivalitats migrades, i per això creu que aquest programa pot portar-lo a cap qualsevol partit, que tingui mireres enlairades. Ara passem, diu, un xerrampió revolucionari, però això és una malaltia d'infants i el perill d'aquest mal s'allunyarà al pas dels anys. Així com els anys fan perdre il·lusions als homes, també les realitats fan tornar prudents als partits.

Acaba dient que mai pot oblidar aquella frase de Thiers que deia: Desgraciats els que als 25 anys no són avençats perquè demostren no tenir cor, però desgraciats els qui als 40 no són conservadors perquè demostren no tenir cap.

El públic ovacionà llarga estona al senyor Tallada.

ECLESIÀSTICAS

Hemos recibido el núm. 15 del "Boletín Oficial Eclesiástico" del Obispado de Lérida con el siguiente sumario:

Circular sobre la fiesta de Cristo-Rey. — Jubileo en el día de la Commemoración de los fieles difuntos. — Carta del Emmo. señor Cardinal Secretario de Estado al reverendo P. Casanovas.

NOTAS DE ROMA

El sábado, 5 de noviembre, en la Capilla Sixtina, se celebrarán los funerales actuales por los Cardenales fallecidos durante el año. Son los cardenales Piffi y van Rossum.

El Pontífice dará la bendición al túmulo, y la misa, que será cantada, la celebrará el Camarlingo del Sacro Colegio.

—El día 26, invitados y acompañados por el profesor Nogara, director de Museos y Galerías vaticanas, y por Biatti, director de las Galerías de Pintura, los periodistas italianos y extranjeros visitaron la nueva Pinacoteca vaticana.

Salieron admirados de la construcción majestuosa y del orden en que están colocados los cuadros en la décimoquinta sala.

Se ofrece joven

con cultura general, buena moralidad, para administrador, representante con sueldo, encargado, etcétera, toda clase de informes, excelente garantía personal.

Para detalles, señor administrador de este periódico.

Diffícilmente se encontrará en el mundo entero un remedio más famoso

El escudo de la Orden del Carmen (garantía de su legitimidad), de relieve en el frasco e impreso en la etiqueta, es la máxima garantía de su eficacia en mareos, indigestiones, ataques nerviosos, desmayos periódicos, etc.

AGUA DEL CARMEN DE LOS CARMELITAS DESCALZOS DE TARRAGONA

Llévete más de dos siglos de fama mundial

De cola oración

Un comentari a la circular del Governador

El breu comentari que ara vaig a fer, arran de la nova circular del senyor governador sobre el Viàtic, ja se'm va acudir, com deuria acudir a tots els companys de ministeri, al llegir la circular núm. 157: però com "La Cruz", igual que ara, deia "ja procurarem comentar-la extensament un altre dia..." he vaig suspendre.

Però com sigui que, reincidint en la nova-circular, torna a treure la mateixa raó, segons la qual no han d'anar la gent a la processó del Viàtic, ens permetrà el senyor governador que, amb tot el respecte que ens mereix una persona equivocada conscientment o inconscientment, escrivim lo següent.

¿On ha llegit, o qui li ha dit o de aon ha tret que l'acompanyament del Viàtic, sols hagi de fer-se amb el capellà i dos escolans? Com ho ha escrit en lletres de motllo una i dues vegades i ha igut causa de que se n'assabentés tothom i hauran pogut dir els d'enfront. ¿Veient el nostre governador com dona lliçons als mateixos encarregats de les parroquies per l'administració del Sant Viàtic? Fins els hi ha de recordar les lleis de la Litúrgia, segons les quals (millor escriur-les, segons el senyor governador) només hi pot anar un clergue i dos escolans. Un governador, i si aquest és advocat, podrà saber tota la Llei provincial, tot l'Alcubilla, etc., no li neguerem pas, però Litúrgia, amb les disposicions sobre el Viàtic, demostra que no l'ha vist ni per les cobertes. O si no aci van les normes de l'Església i les del Arquebisbat.

Diu el Ritual Romà. El Pàrroco o clergue que haurà de dur el combragar (Viàtic) al malalt, toqui o raci tocar unes batallades, per a

runir els parroquials o la germanadat del Santíssim Sagrament, si hi és, o altres pietosos fidels, tots els quals acompanyaran la Sagrada Eucaristia amb ciri o atxes. Per tant, ¿on és allò del capellà i dos escolans?

Demés, el Manual del Ritual del nostre Arquebisbat diu: Quan el Curat haurà d'administrar el Sagrament de l'Eucaristia a algun malalt, farà tocar la campana com és costum, per a convocar el poble... La processó s'ordenarà així. Anirà davant un escolà portant la campaneta i tocant-la de tant en tant, després algú que porti la llanterna, i un altre aigua beneta, etc. Després aniran les atxes i llums, de dos en dos i si són homes aniran al davant del Tàlem; si són dones al darrera... De retorn, arribats a l'església dirà: Devots cristians i cristianes, tots els qui heveu acompanyat el Santíssim Cos de Jesucrist... repetim de nou ¿on és això del rector i els dos escolans?

Una gran equivocació del senyor Guerra del Río, quan l'enterrament del senyor Gómez Baquero, injuriant als clergues que assistiren a la cerimònia religiosa per voluntat del difunt, deixada en tament, fou el motiu d'aprovar-se la llei dels enterraments civils, si hom no deixava signat el contractari.

Ara ens surt el senyor governador amb una circular darrera l'altra, assabentant-nos qu'es litúrgica l'assistència només que del capellà i dos escolans. Això no val. Que digui que ho mana perquè ho pot manar, o que digui el que millor li sembli; però mai en nom de la Litúrgia.

FRANCESC MERCADE

EXTRANJERO

Brusselles. — Avui diumenge, Diada de Crist Rei, tindrà lloc en aquesta capital una Festa de la Flor per a recaptar cabals per a la continuació de les obres de la Basílica del Sagrat Cor, que ja es troben bastant avançades. La recent visita que hi féu el rei Albert ha despertat molt d'interès entre els elements catòlics belgues per tal que s'acabi aviat aquest temple.

El Cardenal Van Roey, arquebisbe de Melinas, ha tramès una circular a totes les esglésies de Bèlgica, per tal que en l'indicat dia els sacerdots prediquin l'importància de la construcció de dit temple, i procurin organitzar també collectes.

Londres. — Com en anys anteriors, avui diumenge, amb motiu de la Festa de Crist Rei, la Societat per al Manteniment de la Santa Seu, d'aquesta capital, ha organitzat també una Diada d'adhesió al Papa, en la qual s'invita a tots els catòlics a pregar especialment per a les intencions del Pontífex i per implorar a Crist Rei que continui afavorint amb la seva gràcia, al Seu Vicari a la terra.

Enguany, amb motiu de l'increment que està prenent a Anglaterra el moviment comunista, es pregarà també per el triomf de la fe catòlica i s'organitzarà una gran manifestació pública, amb banderes dels colors pontificis. A totes les esglésies tindràn lloc sermons especials en els que es parlarà especialment de la importància de la acció catòlica en els moments actuals, si es vol evitar de d'abò que la civilització cristiana caigui en poder dels comunistes.

Ciutat del Vaticà. — Ha sortit en direcció a Brusselles, Mons Micara, Nunci Apostòlic a Bèlgica el qual porta la Creu de l'Ordre de Crist, que el Sobirà Pontífex ha concedit al rei de Bèlgica.

Ciutat de Mèxic. — El Sr. Antonio Díaz Soto i Gama revolucionari i anticlerical, que en els darrers esdeve-

niments ha pres una part impulsora, ha fet unes declaracions desconcertants.

Parlava amb un periodista sobre la qüestió social de Mèxic, i ambdós han estat d'acord en què el comunista hi fa uns grans progressos. I parlant d'això, diu el Sr. Díaz que l'única salvació que té Mèxic en aquest aspecte, és el cristianisme.

Per altra part, el mateix senyor, ho ha pres part en l'assentament de juristes que s'han reunit per tal d'escatir la gènesi, antecedents i origen de la Constitució de 1917. Com és de suposar, s'ha parlat de la religió, i el Sr. Díaz; que és un seguidor del famós revolucionari agrari Zapata, ha manifestat:

"Es in dubtable que s'ha volgut destruir la família i que àdhuc s'ha dit que ja no existia família ni llei moral. Doncs bé; la família existeix. Y si es volen suprimir tots les lleis de la moralitat religiosa i es vol crear una altra moralitat que no sigui influenciada per aquella, ens trobarem que haurà de donar als joves la moral bolxevista, perquè després de la religio-sa no n'hi ha d'altra."

En unaltre paràgraf del seu discurs ha dit:

"Quina és la causa de la corrupció de la nostra política? Ja us la diré: és que els nostres polítics són atens. I ja us he dit que si foraixitaven la moral cristiana - com automàticament la foragitem si fem la guerra a Déu, no trobarem cap altra moral que la substituíxi. Treure l'ensenyament de l'avangeli de Crist és un acte molt decoratiu, però que després ens costa llàgrimes de sang."

En venda

una casa, de 4 pisos, del carrer de Mar. Una planta baixa, del carrer de Sant Pere (Serrallo).

Informarà sobre la titulació i preu.

L'advocat Melendres (Unió, 28).

ALMACENES MARSOL

Hoy, DOMINGO

GRAN EXPOSICION

DE

NOVEDADES PARA INVIERNO

VIDA RELIGIOSA

SANT DEL DIA

Sant MARCEL CENTURIO, màrtir.

***

Dominica XXIV després de Pentecostès

FESTA DE NOSTRE SENYOR JESUCRIST REI

Doble de 1.ª classe. -- Ornaments blancs

Instituí aquesta festa, l'actual papa Pius XI en memòria de l'Any Sant del Jubileu de 1925, que per la pietat que estimula i les esplendoroses peregrinacions que atragué d'arreu del món a vènerar el sepulcre dels Apòstols i el Pare Sant a Roma, constituí una proclamació universal de la reialesa del Crist, la idea de la qual era penetrada singularment en els últims temps en el poble fidel i havia impulsat vivament la seva devoció. El títol i el poder de Rei, com esmentà el Pontífex, pertanyen al Crist per dret propi, no sols com a Déu, sinó com a home, per raó de l'unió personal de la naturalesa humana amb la divina; i també li pertanyen per dret de conquesta, com a llibertador i cap de tota l'Església; i de tota la humanitat la qual rescata amb la seva sang. Així ho ensenya sant Pau en la seva epístola als Colosenses, sintetitzant la incomparable grandesa del Crist. Aquesta reialesa fou anunciada pels profetes i confirmada en el Nou Testament, i Jesús mateix en les ocasions oportunes s'atribuí el títol de Rei, singularment en l'interrogatori de Pilat. Amb aquest títol ha estat adorat constantment i en festes especials com Nadal i l'Epifania, per la sagrada litúrgia. Com a Rei exerceix el Crist el triple poder de la sobirania, de legislador, de jutge i d'execució, remunerant i castigant. Aquest regne és sobre tot espiritual, o sigui, sobre les ànimes que creuen i practiquen les seves ensenyances i amorosament s'entreguen al seu servei. Però el Crist també té dret de sobirania sobre les coses creades, que són sotmeses a són albir, i sobre els Estats que han de regular llur governació per les lleis de la justícia, d'amor i de pau del Rei dels reis i Senyor dels qui dominen. Així devé absoluta i universal la reialesa del Crist. És solemnitzada en la present Dominica perquè, pròxim el terme de l'any litúrgic, després de commemorar en el curs d'ell els distints misteris del Crist, s'exalti triomfalment la seva glòria abans de celebrar la de tots els Sants. En la Missa d'avui, l'Església ens dicta el fruit que havem de treure d'aquesta festa: una humil subjecció al suavíssim imperi de la seva llei i l'amor de la unitat i de la pau per l'imitació del seu sacrifici, penyores de gràcia i de santificació.

Evangeli

Continuació del sagrat Evangeli segons sant Joan. En aquell temps: Pilat digué a Jesús: Ets tu Rei dels Jueus? Respongué Jesús: Ho dius tu això, o altres de mi t'ho digueren? Pilat li respon: Es que jo só Jueu? La teva nació i els prínceps dels sacerdots a mi te lliuraren: que has fet? Respongué Jesús: El meu regne no és d'aquest món. Si d'aquest món fós el meu regne, els meus soldats ara lluitarien, per ço que als jueus no fos lliurat: emperò ara el meu regne no és d'aquest món. I Pilat li digué: Doncs ets tu Rei? Respongué Jesús: Així és com dius; jo sóc Rei, i per això en aquest món vaig néixer, i per això vinguí al món. Per donar testimoni de la veritat: tothom qui és de la veritat escolta la meua veu.

(Del Missal Romà de "Foment de Pietat".)

***

Missa per a demà

De la vigília de Tots els Sants. Ornaments morats.

***

Missa per dimarts

De la Festa de Tots Sants. Doble de 1.ª classe amb octava comú. Ornaments blancs. FESTA DE PRECEPT.

QUARANTA HORES

Se celebren en la parroquial de la Sma. Trinitat. Hores d'exposició: Matí, de vuit a onze i de tres quarts de quatre, a dos de vuit, a la tarda. El dia 3 començaran a l'església de Ntra Sra. (Ensenyança).

***

Horari de Misses

CATEDRAL. — Des de dos quarts de sis fins a les nou, cada mitja hora.

TRINITAT. — Cada mitja hora, des de dos quarts de set a dos quarts de nou.

A dos quarts de deu, "Missa d'infants".

SANT FRANCESC. — A les sis, set, vuit, dos quarts de deu (cantada) i onze.

SANT JOAN. — A les sis, set, vuit, nou, tres quarts de deu (cantada) i onze.

SAGRAT COR. — Cada mitja hora, de sis a nou i la de dotze.

la de dotze.

SANT MIQUEL. — A les set, dos quarts de vuit i a les vuit.

CARME. — Cada mitja hora, de sis a dos quarts de nou, a dos quarts de deu, a dos quarts d'onze i dos quarts de dotze.

SANT ANTONI (Caputxins). — A les set, vuit i nou.

NATZARET. — A dos quarts d'una.

BEATARI de S. DOMINGO. — A les vuit.

HOSPITAL. — A dos quarts de set i a les deu.

GNES. TERCIARIES (Vetlla). — A les set.

ESGLÉSIA DE LA MERCÈ. — A les set i a les nou.

CULTES PER AVUI

CATEDRAL. — Festa de Crist-Rei. A les vuit, missa de cominió general, amb fervorins pel P. Traveria. A dos quarts de deu, s'entra a chor; després de "Tercia", missa conventual cantada pel poble, després exposició de S. D. M., quedant exposat fins després de la funció de la tarda, fent vetlla a Jesús Sagramentat ademés dels torns de canonges i beneficiats, les associacions religioses.

Tarda, a les sis, rosari, trisagi cantat pel poble, sermó que predicarà el Rnd. P. Traveria, processó per l'interior de la Catedral, durant la qual es cantaran les lletanies al Sagrat Cor de Jesús i Te Deum, acte de consagració, benedicció i reserva.

TRINITAT. — A dos quarts de deu "Missa d'infants".

Tarda a les tres catecisme.

SANT FRANCESC. — A dos quarts de deu, missa cantada d'homilia.

Tarda, a les tres, catecisme.

SANT JOAN. — A tres quarts de deu, missa cantada; i a la tarda, a les tres catecisme.

CULTES PER A DEMA

TRINITAT. — Tarda, a dos quarts de set, exposició, rosari glossat, oració a Sant Josep, i reserva.

SANT FRANCESC. — Matí a les vuit, missa i rosari.

Tarda, a les tres quarts de sis,

CARME. — Tarda, a les sis, exposició, rosari, exercicis del mes dedicat a Santa Teresa, benedicció i reserva.

CULTES PER A DIMARTS

CATEDRAL. — S'entra a chor, ados quarts de deu, després de "Tercia", processó claustral, missa conventual cantada per la Capella i sermó per el M. I. Dr. Jaume Sabaté, canonge magistral.

Tarda, a les tres, vespres solemnes de la festivitat, immediatament les de difunts. A continuació, cant dels responsoris i seguidament, Completes, Maitines i Laudes a cant gregoriana.

TRINITAT. — Tot el mes, durant la missa de vuit, es practicarà el mes de les ànimes.

Tarda, a les tres catecisme. A dos quarts de set, funció de quaranta hores.

SANT FRANCESC. — Durant la missa de vuit, exercicis dels tretze dimarts a S. Antoni.

Tarda, a les tres catecisme. A les cinc, Via-crucis, rosari (tres parts) i absolta per els difunts.

SANT JOAN. — Tot el mes, durant la missa de sis es practicarà el mes de les ànimes.

A la tarda, a dos quarts de sis, Vespres de Difunts, rosari (tres parts), sermó i absolta.

Festivitat de Tots Sants

En totes les esglésies, misses com els diumenges

JUBILEU DELS DIFUNTS

Des de la tarda del dia 1, de Tots els Sants, i tot el dia 2, havent Confessat i Conbregat, és pot guanyar indulgència plenària, que ha d'aplicar-se pels difunts, cada vegada quees visiti una església, pregant per les intencions del Sant Pare

CAVES

CASTELLBLANCH

Sant Sadurn de Noya

Cuando venga a Barcelona no se le olvide de hacernos una

visita, que siempre será para V. provechosa. Podrá admirar nuestras exposiciones en los grandes escaparates, y beneficiarse en crecido interés, con las compras que haga

Recuerde siempre nuestras Secciones

de Lanería - Sedería - Tejidos de algodón - Lencería - Pañolería - Relojería - Bisutería - Marroquinería - Perfumería - Guantes - Paraguas - Loza y cristal - Confecciones - Sastrería para Señora, caballero y niño - Camisería - Ropa blanca - Géneros de punto - Zapatería - Mantas - Alfombras - Colchonería - Ornamentos para el culto - Banderas - Estandartes - Bordados artísticos - Orfebrería - Imágenes - Juguetes, etc., etc.

Almacenes JORBA

Plaza y calle de Santa Ana - BARCELONA

(Junto a la plaza de Cataluña)

La fiesta Cristo Rey

Para mostrar en qué consiste el fundamento de esta dignidad y de este poder de Jesucristo, he aquí lo que escribe muy bien San Cirilo de Alejandría: *Posee Cristo soberanía sobre todas las criaturas, no arrancado por fuerza ni quitada a nadie, sino en virtud de su misma esencia y naturaleza.* (In Lux. X). Es decir, que la soberanía o principado de Cristo se funda en la maravillosa unión llamada hipostática. De donde se sigue que Cristo, no sólo debe ser adorado en cuanto Dios por los ángeles y por los hombres, sino además que unos y otros están sujetos a su imperio y le deben obedecer también en cuanto Hombre; de manera que por el solo hecho de la unión hipostática, Cristo tiene potestad sobre todas las criaturas. Pero, además, ¿qué cosa habrá para nosotros más dulce y suave que el pensamiento de que Cristo impera sobre nosotros, no solo por derecho de naturaleza, sino también por derecho adquirido a costa de su redención?

NATURALEZA DE LA SOBERANÍA DE JESUCRISTO

Viniendo ahora a explicar brevemente la fuerza y naturaleza de este principado y soberanía de Jesucristo, indicamos que contiene una triple potestad, sin la cual apenas se concibe un verdadero principado. Demostrado está por los testimonios que hemos aducido de las Sagradas Escrituras, y es dogma admás de Fe católica, que Jesucristo fué dado a los hombres como Redentor, en quien daban confiar, y como Legislador, a quien debían obedecer. (Con. Trid. Ses. VI, canon 21). Los santos Evangelios no tanto narran que Cristo legisló, cuanto nos lo presentan legislando. En diferentes circunstancias y con diversas expresiones dice el Divino Maestro que quienes guarden sus preceptos demostrarán que le aman y permanecerán en su caridad. (San Juan, 14, 15-15). El mismo Jesús, al responder a los judíos, que le acusaban de haber violado el Sábado con la maravillosa curación del parálítico, afirma que el Padre le había dado la potestad judicial, *porque el Padre no juzga a nadie, sino que todo el poder de juzgar se lo dió al Hijo.* (San Juan, 5 22). En lo cual se comprende también el derecho de premiar y de castigar a los hombres, aun durante su vida, porque esto supone cierta forma de juicio. Además debe atribuirse a Cristo la potestad llamada ejecutiva, puesto que es necesario que todos obedezcan a su mandato, potestad que a los rebeldes inflige castigos, a los que nadie puede sustraerse.

EL REINO DE CRISTO ES PRINCIPALMENTE ESPIRITUAL

Sin embargo de ello, los textos que

hemos citado de la Escritura, demuestran evidentemente, y el mismo Jesucristo lo confirma con su modo de obrar, que este reino es principalmente espiritual y se refiere a las cosas espirituales. En efecto; en varias ocasiones, cuando los judíos, y aun los mismos Apóstoles, imaginaron erróneamente que el Mesías libertaría al pueblo y restauraría el reino de Israel, Cristo les quitó y arrancó esta vana imaginación y esperanza. Asimismo cuando iba a ser proclamado Rey por la muchedumbre que, llena de admiración le rodeaba... rehusó tal título de honor, huyendo y escondiéndose en la soledad. Finalmente, en presencia del gobernador romano, manifestó que su reino no era de este mundo.

Este reino únicamente se opone al reino de Satanás y a la potestad de las tinieblas; y exige de sus súbditos, no solamente que despegadas sus almas de las cosas y riquezas terrenas guarden ordenadas costumbres y tengan hambre y sed de justicia, sino también que se nieguen a sí mismo y tomen su cruz.

CRISTO TAMBIEN ES REY DE LAS COSAS TEMPORALES

Por otra parte, erraría gravemente el que negase a Cristo Hombre el poder sobre todas las cosas humanas y temporales, puesto que el Padre le confirió un derecho absolutísimo sobre las cosas criadas, de tal suerte que todas están sometidas a su arbitrio. Sin embargo de ello, mientras vivió sobre la tierra se abstuvo enteramente de ejercitar este poder, y así como entonces despreció la posesión y el cuidado de las cosas humanas, así también permitió, y sigue hoy permitiendo, que los poseedores de ellas las utilicen. Acerca de lo cual dice bien aquella frase: *No quita los reinos mortales el que da los celestiales.* (Himm. de la Epifanía).

CRISTO DEBE REINAR EN LOS GOBERNANTES

No se nieguen, los gobernantes de las naciones, a dar por sí mismos y por el pueblo públicas muestras de veneración y de obediencia al imperio de Cristo si quieren conservar incólume su autoridad y hacer la felicidad y la fortuna de su patria. Lo que al comenzar Nuestro Pontificado escribíamos sobre el gran menoscabo que padecen la autoridad y el poder legítimos, no es menos oportuno y necesario en los presentes tiempos, a saber: *Desturados Dios y Jesucristo — lamentábelos — de las leyes y de la gobernación de los pueblos, y derivada la autoridad, no de Dios, sino de los hombres, ha sucedido que... hasta los mismos fundamentos de la*

autoridad han quedado arrancados una vez suprimida la causa principal de que unos tengan el derecho de mandar y otros la obligación de obedecer. De lo cual no ha podido menos de seguirse una violenta conmoción de toda la humana sociedad, privada de todo apoyo y fundamento sólido". Encíclica *Ubi arcanos*.

Por tanto, si los hombres reconocen pública y privadamente la regia potestad de Cristo, necesariamente ha-

brá de reportar toda la sociedad civil increíbles beneficios, como justa libertad, tranquilidad y disciplina, paz y concordia. La regia dignidad de Nuestro Señor, así como hace sagrada en cierto modo la autoridad humana de los jefes y gobernantes del Estado, así también ennoblece los deberes y la obediencia de los súbditos.

Y si los príncipes y los gobernantes legítimamente elegidos se persuaden

de que ellos imperan, más que por derecho propio, por mandato y en representación de Jesucristo, a nadie se le ocultará cuán santa y sabiamente habrán de usar de su autoridad y cuánta cuenta habrán de tener al dar y ejecutar las leyes, con el bien común y con la dignidad humana de sus inferiores. De aquí se seguirá, sin duda, el florecimiento estable de la tranquilidad y del orden, suprimida toda causa de sedición; pues aunque el ciudadano vea en el gobernante o en las demás autoridades públicas a hombres de naturaleza igual a la suya y aun indignos y vituperables por cualquier causa, no por eso rehusará obedecerles en ellos contemple la imagen y autoridad de Jesucristo, Dios y Hombre verdadero. En lo que se refiere a la concordia y a la paz, es evidente que cuanto más vasto es el reino y con mayor amplitud abraza al género humano, tanto más se arraiga en la conciencia de los hombres el vínculo de fraternidad que los une. Esta convicción, así como aleja y disipa los frecuentes conflictos, así también endulza y disminuye las amarguras. Y si el reino de Cristo abrazase de hecho a todos los hombres, como los abraza de derecho, ¿por qué no habríamos de esperar aquella paz que el Rey pacífico

RAFAEL ESCOFET - TARRAGONA

Compre lámparas con el sello OSRAM.

Este garantiza abundante luz.

OSRAM

trajo a la tierra, aquél Rey que vino para reconciliar las cosas; que no vino a que le sirviesen, sino a servir; que siendo le Señor de todos, se hizo a sí mismo ejemplo de humildad y recomendó ante todo esta virtud con la caridad; que, finalmente, dijo: *Mi yugo es suave y mi carga es ligera?* ¡Oh, qué felicidad podríamos gozar si los individuos, las familias y las sociedades se d'jasen gobernar por Cristo!

NECESIDAD DE ESTA FESTIVIDAD. — EL LAICISMO, PESTE DE NUESTROS TIEMPOS

Y si ahora mandamos que Cristo Rey sea honrado por todos los católicos del mundo, con ello proveeremos también a las necesidades de los tiempos presentes, y pondremos un remedio eficazísimo a la peste que hoy infecciona a la humana sociedad. Juzgamos peste de nuestros tiempos al llamado *laicismo* con sus errores y abominables intentos; y vosotros sabéis, Venerables Hermanos, que tal impiedad no maduró en un sólo día, sino que se incubaba desde mucho antes en las entrañas de la sociedad. Se comenzó negando el imperio de Cristo sobre todas las gentes, al negar a la Iglesia el derecho, fundado en el derecho del mismo Cristo, de enseñar al género humano, de dar leyes, y de dirigir los pueblos para conducirlos a la eterna felicidad. Después, poco a poco, la Religión Cristiana fué igualada al nivel de éstas. Se la sometió luego al poder civil y a la arbitraria permisión de los gobernantes y magistrados. Y se avanzó más hubo algunos de estos que imaginaron sustituir la Religión de Cristo con cierta religión natural, con ciertos sentimientos puramente humanos. No faltaron Estados que creyeron poder pasarse sin Dios, y pusieron su religión en la impiedad y en el desprecio de Dios. Los amarguizamos frutos que este alejarse de Cristo por parte de los individuos y de las naciones ha producido con tanta frecuencia y durante tanto tiempo, los hemos lamentado ya en Nuestra Encíclica *Ubi Arcano*, y los volvamos hoy a lamentar, al ver el germen de la discordia sembrado por todas partes, encendidos entre los pueblos los odios y rivalidades que tanto retardan todavía el restablecimiento de la paz; las codicias desenfrenadas, que con frecuencia se esconden bajo las apariencias del bien público y del amor patrio; y brotando de todo esto las discordias civiles, junto con un ciego y desatado egoísmo, sólo atento a sus particulares provechos y granjerías, midiendo todo por ellas; destruida de raíz la paz doméstica por el olvido y la relajación de los deberes familiares; rota la unión y la estabilidad de las familias; y, en fin, sacudida y empujada a la muerte la humana sociedad. Nos anima, sin embargo, la dulce esperanza de que la fiesta anual

Cuide usted su estómago
 porque es la base de su salud

Yo padecí también como usted, pero me curó el DIGESTÓNICO
 del Dr. Vicente

VENTA EN CERRAJES

de Cristo Rey, que se celebrará de aquí en adelante, impulse felizmente a la sociedad a volverse a nuestro amadísimo Salvador.

(De la Encíclica "Quas Primas")

LA SORDERA VENCIDA

Con la creación de nuestro "AUDIKLER" (Patentado) todos los sordos pueden recuperar el PLACER DE OIR; solo con unos minutos diarios a la hora que a usted le convenga y en su propia casa, sin dolor ni molestias de clase alguna, desterrará para siempre los molestos ZUMBIDOS, la DEBILIDAD DE OIDO y en pocos días volverá usted a oír los más imperceptibles sonidos.

OIGO PERFECTAMENTE

A los pocos días de seguir su feliz tratamiento AUDIKLER oigo perfectamente el más leve cuchicheo, habiéndome bastado para ello tres sesiones diarias de tres minutos solamente.

Para satisfacción de ustedes les autorizo hagan de mi carta el uso que más prefieran y reciban las más expresivas gracias de su reconocido servidor q. e. s. m.

J. LLORET.

Elisabets, 20 — BARCELONA.

NOTA: Especialidad en microfones, conchas y toda clase de acústicas.

VISITA EN TARRAGONA

Nuestro Agente en PROTESIS AURICULAR recibirá GRATIS en: TARRAGONA el LUNES 31 Octubre en el Hotel Europa, de 9 mañana a 7 tarde.

CASA CENTRAL "AUDIKLER":

Pelayo, 62, pral. 2.ª (Esquina Ramblas) — BARCELONA

Deportivas

LA JORNADA ESPORTIVA D'AVUI

Ofereix bastant de moviment. Excursionisme, atletisme i futbol, són esports que hi participen.

Veigis a continuació el programa que deu desenvolupar-se:

Al matí:

A les 5'45, sortida excursionista a càrrec de l'Agrupació Excursionista Ginesta vers l'Avenç del Teix, admirant-se les Fonts del Glorieta i visitant el poblet de Montral.

A les 10, matx atlètic entre els cercles "Junior", barceloní, i nostre Gim

nàstic, celebrant-se les proves de llençaments, salts i curses, ja anunciades ahir en aquestes mateixes columnes, junt amb els atletes locals que hi prenen part.

A la tarda:

A les 3'15, interessant matx d'hockey en el qual s'enfrontaran els onzes del Juenior de Barcelona i del Gimnàstic. Aquest darrer s'arranjarà com segueix:

Zabala, X, Cendrós, Cardona, Sastre, Xenius, Gadea, Obiol, Ferrándiz, Ruiz i Ferrándiz.

A la mateixa hora:

Matx futbolístic a La Pedrera corresponent al Campionat Amateur, essent l'onze visitant el Sitges F. C.,

contra el qual el Tarragona oposarà el següent conjunt: Alujas, Recasens, Inglès, Carbonell, Samà, Pechs, Poldo, Martí, Miró, Pelgrí i Avià.

Hom pot veure, doncs, que Borràs, Domingo i ara Tarragona també, segueixen lesionats.

A la mateixa hora:

A Vilafranca. Partit de Campionat de la segona categoria preferent entre el titular de dita població i el Gimnàstic local, presentant-se aquest així: Alvarez, Wescaslao, Saura, Martínez, Martorell, González, Barberà, Delclòs, Vila, Peris i Colomer. Trobem fluixa la mitja, en veritat, i pensem serà aquest el punt flac de l'equip. Tant de bo ens equivoquem.

A la mateixa hora:

Al camp del Gimnàstic. Partit amistós entre la Penya Mickey i l'infantil Gimnàstic.

****

Fut-bol

CAMPIONAT DE CATALUNYA

LA JORNADA D'AVUI

Primera categoria

Espanyol - Júpiter.
 Sans - Barcelona.
 Badalona - Palafrugell (camp del Júpiter).

Segona Categoria Preferent

Grup Vallès

Girona - Sant Cugat.
 Terrassa - Iluro.
 Manresa - Granollers.
 Ripollet - Atlètic.

Vilafranca - Gimnàstic.

Horta - Mollet.
 Güell - Sant Andreu.
 Santboià - Reus.

BANCO DE VIZCAYA

Capital: Ptas. 100.000.000' - 190 SUCURSALES Y AGENCIAS
 Reservas: " 50.000.000' -

La sucursal en TARRAGONA (Méndez Núñez, 12)

REALIZA TODA CLASE DE OPERACIONES BANCARIAS

CAJA DE AHORROS

Libretas de ahorro y especiales de imposición a plazo, abonando intereses a razón de:

3 1/2, 4 y 4 1/2 por ciento anual según plazo y condiciones

SERVICIO DE HUCHAS PARA EL PEQUEÑO AHORRO

LAS MEJORES VELAS LITÚRGICAS PARA MISA Y EXPOSICION

escrupulosamente fabricadas, ateniéndose a los preceptos que la Sagrada Congregación de Ritos dictó con fecha 14 de diciembre de 1924 y marcadas con el tanto por ciento de cera de abejas que contienen, lo cual acredita su liturgia.

Pida explicaciones y consulte precios a la

Fábrica de Cerería y Bujías

DE

José M. Gispert

Casa fundada en 1835

DESPACHO: Plaza del Castillo, núm. 5 — REUS (Tarragona) :: FABRICA: Calle de la Mar, núms. 22, 24 y 26

Clases económicas para iluminaciones

Grandes existencias en todo el ramo

La Mare de Déu del Lladó

(VALLS)

Valls, la formosa ciutat del camp, històrica, levítica, francament pagesa, oberta com una mà a redós del seu campanar-miracle, i en mig de les arbredes i vinyars, cobricelada amb la diafanitat i nitidesa característiques de les planes tarragonines, esdevé la ciutat mestra, la ciutat cabdal en la devoció a la Mare de Déu. Valls, és la ciutat mariana per excel·lència. Valls, és un mot ple de buidor si al pronunciar-lo es prescindeix de la seva tradició mariana. La Verge de la Candela, la Verge del Carme, la Verge del Lledó, heus ací la trilogia magnífica d'un poble que baix la sombra protectora de les seves Verges descapdella la seva vida piadosa, noble, ubèrrima, enfondint al ensems les seves rels ben endintre de l'història. La pietat mariana ha reportat a la Ciutat de Valls dies de joia indescriptible. Amb el nom de Maria als llavis reflouren totes les tradicions i les grandesses del passat, i al ressó d'aquest nom ple d'harmonies l'alegria de Valls s'escampa franca, senzilla, per tots els àmbits de les nostres comarques. Valls per Maria.

El nom de Valls és ja perfectament conegut als començaments de la centúria onzena, abans de la completa restauració cristiana del nostre camp. Al senyalar el comte de Barcelona Berenguer Ramon, "el Corvat", junt amb la seva primera muller Sanxa, en 1024, les fites jurisdiccionals de la baronia de Castellvell, per la banda esquerra del riu Francolí es cita el riu de Valls. En la seva ribera hi fou bastida la primitiva fortalesa, que seguí transformant-se en llogaret i vila, amb un reduït nombre de veïns fins als segles XIV i XV. En l'estadística general que preceptuaren les Corts de Cervera en 1359,

comptava amb 380 focs. Per conveni entre Anfós I i el prelat Guillem de Torroja els dos foren senyors de la vila, quin doble senyoriu durà alguns anys, nomenant ambdós bandols el seu batlle propi. En el segle XIV era del domini reial, puix que el rei Pere el Cerimoniós hi aixecava les muralles per mor de deslliurar-la de les incursions que per les terres de Catalunya pogués fer el seu enemic castellà, Pere el Cruel, en la sagnant revolta dels Trastamara. Durant aquest temps fou precisament quan la Verge Santíssima deixà sentir la seva influència i protecció maternal en la troballa curiosa i insospitada de la seva imatge, de la Verge del Lladó, puix que des de la soca d'un lledoner, amb mirada maternal anava presidint el desenrotll de l'agrupació val·lenca, bo i beneïnt la semença d'espiritualitat i de virtut que radicava en el cor d'aquella gent senzilla.

Corrien els dies de la més encesa lluita i els dos capitosts no paraven en encertar l'ocasió per a fer planar la mort i la ruïna damunt la part desfeta. El dia 25 de gener de 1466 en el castell de la vila hi deliberaven el rei Pere III, el comte de Trastamara i l'arquebisbe de Tarragona Pere de Clasquerri, sobre la situació de la lluita, i sortint el comte amb el seu exèrcit en direcció a Montblanch, no pas molt lluny de la vila i en el bosc de'n Castelló, resguardada per la robusta soca d'un lledoner, fou recollida la santa imatge, segons afirma la tradició, més verídica i més constant que la que es refereix al monjo de Montserrat, i portada cap a Valls rebé ben prompte pública veneració en la capella que per aqueix fi fou aixecada en les afores de la vila en el mateix any, i donada en 1376 a l'Orde del Sant

Sepulcre de Jerusalem, aquesta hi edificà un Priorat, completament separat del Monestir de Sta. Anna de Barcelona, fins a l'any 1434 que deixant els religiosos la custòdia de la Verge del Lledó, el cardenal Domingo Ram hi nomenava un capellà per a que tingués cura de l'església i culte de la Verge.

A l'arribar, en el segle XVI, a les nostres terres la nova branca de l'Orde de Sant Francesc amb el nom de congregació caputxina, una de les primeres cases que hi habitaren fou la que envoltava el cambril de la Verge del Lledó, i novament, en 1586, els religiosos tornen a recitar les pregàries llurs als peus de la Regina sobirana que per glòria de Valls i honor de les nostres contrades, segles enrera era trobada, aureolada de magestat i de dolcesa i amb les mans amb gràcies a vessar, amagada en un lledoner.

L'estructura de l'hermosa imatge, obrada en marmbre, sembla remuntar-se a principis de la catorzena centúria, i tal volta a les acaballes del segle XIII. Està posada de peu i d'una alçada que s'atança gairebé al metre. Sentat en el seu braç esquerre hi porta el divinal Infant, amb un aucell a les mans que picà dolçament l'índex de la seva maneta esquerra. Els rostres de la Verge i del Filló respiren una gràcia i tendresa caprenedora. Pergò el devot es postra ben confiat a les seves plantes esperant i observant el gest de la mà dreta de la Verge, allargada sempre a la concessió, a la benedicció i a l'indulgència.

L'ermitatge de la Verge del Lledó, entrat el segle XVIII, pervingué a un estat deplorable, tant, que en 1717 fou precis el seu enderrocament, la pietat, però, i l'agraïment dels val·lencs féu sorgir ben tost una nova església, digna morada de la seva Mare, en la qual contribuï la devoció dels pobles comarcals, enllestint-se i beneïnt-se la nova fàbrica el 3 d'octubre de 1725, en mig de les aclamacions i de la joia més sincera, que constituï una plana de glòria inesborrable pels anals de la ciu-

TALLER D'ENCUADERNACIONES

Llibres ratllats

Mostruaris - Rellius

Treballs de luxe

Marcel·lí Ollé Carreras

Comte de Rius, 3

TARRAGONA

tat de Valls.

Durant les revoltes de la pàtria independència, Valls hagué de sofrir moltíssim, esdevenint diverses voltes jugueta de la soldadesca napoleònica, que sembraren la confusió, la mort i la desfeta per tots els àmbits d'aquella ciutat mariana. La Verge unes voltes fou soterrada, per mor de lliurar-la de la destrucció vandàlica, altres fou portada al seu primer temple parroquial, fins que a l'apuntar l'aurora pacificada, retornà de bell nou al seu estatge, 26 de maig de 1814, per regir i orientar altra vegada, i per sempre més la pietat filial dels seus adeptes, que amb la satisfacció al cor i amb la pregària als llavis deixen escorre la vida al seu redós.

Finalment, en la trista data de 1835, en la qual foren suprimides pels governs derrotistes, totes les Ordes religioses, els frares caputxins foren obligats a abandonar el convent i Santuari de la Verge, quedant aquest completament orfe dels moradors volguts, adjudicant, per virtut de la desamortització, el govern l'edifici a l'Ajuntament de Valls, on en 1841 hi fou establerta una casa de caritat que vinculada amb les Conferències de Sant Vicens de Paul en 1860, perdura fins avui.

La protecció de la Mare de Déu del Lledó ha sigut aclamada en tots els temps no solament pels seus devots d'eValls, sinó fins per tots els pobles de la rodalia. Quan els camps assadegats i esmortuïts desitjaven la pluga vivificadora i salvadora per les collites, hom acudia als peus de la Verge del Lledó. Quan l'adversitat, la guerra i la pestilència malestruga flagelava, desapiadada, l'existència i la prosperitat llur, Madona del Lledó allargava la seva mà benèfica escampant arreu socors, benediccions i gràcies. I, avui encara, des d'aquell lledoner excel·lent, des d'aquell setial formós que li fou bastit per la pietat dels àvis, acull misericordiosa, escolta amatenta, i beneïeix joiosa, totes les ànsies, totes les peticions, totes les empreses, de tots els seus devots que amb l'agraïment al cor i la pregària als llavis li diuen: ¡Salve! Glòria a la Verge del Lledó!

T. CAPDEVILA i MIQUEL

MATRIMONIO

desea comprar tienda comestibles, libreria o estanco en Tarragona o localidad de la provincia.

Absoluta reserva. Escribir a C. Roca, Administración de LA CRUZ.

Abans de firmar una pólissa de segurs, enteris de la solvència de la
Companyia i tingui present que

LA CATALANA

amb la seva filial

LA PREVISIÓ NACIONAL

era la més poderosa Companyia de Espanya, pero que avui ha passat a ésser
ja una de les més importants d'Europa

Incendis, Robo, Vidres i Cristalls

S. VALLVÈ

Sant Miquel, 28

Telèfon 558

NOTAS LOCALES

GACETILLA

EL TRIDUO DE CRISTO-REY EN LA CATEDRAL

Con gran concurrencia de fieles se celebró ayer el segundo día del solemne triduo que en honor de Cristo-Rey, viene practicándose en nuestro templo Metropolitano.

Es de esperar que esta tarde con motivo de la conclusión del mismo se darán cita bajo las bóvedas de la Catedral todos los católicos de la ciudad, deseosos de rendir pleito homenaje a Jesucristo-Rey.

CUERPO DE ARQUITECTOS MUNICIPALES DE ESPAÑA

A fin de cambiar impresiones acerca de la celebración, en Madrid, del "I Congreso de Arquitectos Municipales de España", en vista de la nueva estructuración municipal, se ruega a los arquitectos municipales residentes en Cataluña, asistir a la reunión que se celebrará, al efecto, en el domicilio del C. A. M. E. (Cortes Catalanas, 563), mañana, lunes, día 31 de los corrientes, a las cinco de la tarde.

VELA EN LA CATEDRAL

Hoy, fiesta de Cristo-Rey, en la santa iglesia Catedral, después de los divinos Oficios de la mañana, se expondrá S. D. M. y estará de manifiesto hasta después de la función de la tarde, y harán vela a Jesús Sacramentado, además de los turnos de señores canónigos y beneficiados, las siguientes entidades y asociaciones.

De once y media a doce: Alumnos y antiguos alumnos del Colegio de Hermonas de las EE. CC.

De doce a doce y media: Asociación Mariana, Hijas de María y Devotas del Sagrado Corazón.

De doce y media a una: Adoración Nocturna y Roperio de S. J.

De una a una y media: Orden Tercera de San Francisco. Rdos. Sa. cerdotes.

De una y media a dos: Vela Nocturna. Rosario Perpetuo.

De dos a dos y media: Devotas de Nuestra Señora del Carmen.

De dos y media a tres: Venerable Congregación de la P. Sangre.

De tres a tres y media: Ejercitantes.

ADVERTENCIA

Esta tarde no se celebrará ninguna obra función religiosa que la de la Catedral.

CONCENTRACION DE RECLUTAS

La Caja de Recluta de esta capital procederá a practicar las operaciones concernientes a la concentración de los reclutas del reclutamiento actual y agragados al mismo que forman parte del primer llamamiento del cupo de filas de la península, las días 1, 2 y 3 del próximo mes de Noviembre, empezando a las ocho y media horas, instalando sus oficinas provisionales en el edificio denominado "Cuartel del Carro".

CONCIERTO

Programa de las obras que ejecutará la música militar en el día de hoy en el Paseo de Pi y Margall, desde las 11 a las 13 horas:

"Paco Manzano", pasodoble, Mota y Alonso.

"Mazurka cómica de la revista 'Ris-Ras'", Luna y Pinella.

"El cantar del arriero", fantasía' Diaz Giles.

"La reina ha relliscat", schotis, Torrens.

"Pepito Sarriá", pasodoble, A. Escamez.

OBJECTOS DEPOSITATS

A Vigilancia municipal han quedado depositados quatre claus, al suposar per a portes de pis, trobades a la Rambla del 14 d'Abril.

—Ramon Gasulla Puig, encarregat del urinaris de la Rambla del 14 d'Abril, té recollit un rellotge al semblar d'argent, descuidat en un water, per un transeunt.

SARDANES

Avui, a un quart d'onze tindrà lloc als jardins de la casa de Beneficència una audició de sardanes organitzada pel Foment de la Sardana l'Harmonia i en obsequi als nens i nenes.

La cobla "Tarragona" executarà les següents sardanes:

"Les noces del mestre" (estrena), P. Portús.

"La Bernadeta de Lourdes", N. Paulis.

"Catalina" (estrena), J. Llenas.

"Sota els pins", J. Vicens.

"Lluny d'ella" (estrena), J. M. Tarridas.

"Les noces de la costa", J. Vicens.

Dilluns, 31 d'octubre, és la Diada de l'Estalvi. Festa simpàtica, que ens fa recordar cada any el dia de demà, en bé de nosaltres matrxos i dels nostres fills.

Caldría que tots, grans i petits, tinguessin la seva llibreta d'estalvi. I per això no estarà de més recordar que l'obertura d'una llibreta no suposa cap molèstia ni sacrifici. Hi ha Bancs, com el de Vizcaya, que ho té muntat amb el màxim d'avantatges i facilitats. Des de fa anys disposa d'un servei especial d'estalvi a domicili, per mitjà de les seves vidrioles, que tanta popularitat han assolit a Tarragona. Aquestes vidrioles són elegants caixetes d'acer, la clau de les quals resta en poder del Banc. De tant en tant s'obren a presència dels interessats, i el contingut s'ingressa a la llibreta, començant a guanyar interessos.

Les vidrioles no suposen cap despesa. Es poden obtenir de franc mitjançant l'obertura de llibreta amb una primera imposició de set pes. I les llibretes poden anar a nom d'una o més persones, a nom d'un nen però a disposició dels seus pares, etc.

Són ja en nombre considerable les persones que a casa i amb tota comoditat van estalviant de mica en mica per mitjà de les vidrioles. Serveixen admirablement per a educar els nens en els bons principis de la previsió i l'economia. Enguany seran també molts el pares que voldran celebrar la Diada proveint-se de llibretes i vidrioles del Banc de Vizcaya, que tanta atenció demostra concedir al foment del petit estalvi.

De tres a tres y media: Ejercitantes.

De tres a tres y media: Ejercitantes.

De tres a tres y media: Ejercitantes.

De tres a tres y media: Ejercitantes.

De tres a tres y media: Ejercitantes.

De tres a tres y media: Ejercitantes.

De tres a tres y media: Ejercitantes.

De tres a tres y media: Ejercitantes.

De tres a tres y media: Ejercitantes.

De tres a tres y media: Ejercitantes.

De tres a tres y media: Ejercitantes.

De tres a tres y media: Ejercitantes.

De tres a tres y media: Ejercitantes.

De tres a tres y media: Ejercitantes.

De tres a tres y media: Ejercitantes.

De tres a tres y media: Ejercitantes.

De tres a tres y media: Ejercitantes.

De tres a tres y media: Ejercitantes.

De tres a tres y media: Ejercitantes.

De tres a tres y media: Ejercitantes.

De tres a tres y media: Ejercitantes.

De tres a tres y media: Ejercitantes.

De tres a tres y media: Ejercitantes.

De tres a tres y media: Ejercitantes.

De tres a tres y media: Ejercitantes.

De tres a tres y media: Ejercitantes.

De tres a tres y media: Ejercitantes.

De tres a tres y media: Ejercitantes.

De tres a tres y media: Ejercitantes.

De tres a tres y media: Ejercitantes.

De tres a tres y media: Ejercitantes.

De tres a tres y media: Ejercitantes.

dor es don Matias Mallo Bosch, a bordo del cual y con la colaboración del resto del personal, llevaron a cabo el importante acto de salvamento, dado el malísimo estado del mar, de uno de los tripulantes del hidro francés "Afraix".

Se invita al acto además de los socios, a todas aquellas personas que simpatizando con el mismo, quieran contribuir con su presencia a que alcance el lucimiento de que son merecedores los tres tan distinguidos marinos.

DE SOCIEDAD

Ayer, celebráronse en la parroquia de San Francisco solemnes funerales en sufragio del alma de don Emilio Sabater Domenech, recientemente fallecido en Madrid.

Con tal motivo patentizáronse una vez más las muchas simpatías de que goza la familia del finado.

A su distinguida viuda doña Regina Blanco, hermanos don José y don Enrique y demás familia renovamos el testimonio de nuestro más sentido pesar.

El próximo viernes contraerán matrimonio en la Basílica de la Merced, de Barcelona, nuestros paisanos, la distinguida señorita Mercedes Mallol, hija del práctico mayor del mismo apellido, con el joven capitán de la Marina mercantil, don Andrés Dexeus.

Anteayer practicóse una delicada y difícil operación quirúrgica en la Clínica de Nuestra Sra. del Pilar, de Barcelona, los doctores Forgas, Roura y Casanellas, a la virtuosa señora doña Jacinta Bousquets, madre de nuestros amigos don Juan y don Jaime Torres, de la imprenta de este periódico.

Que el Señor le conceda un feliz éxito de la enfermedad que aqueja a la paciente.

Desde Selva del Campo ha regresado a esta ciudad después de haber pasado temporada veraniega, nuestro buen amigo don Javier Bella con su distinguida hija Asunción.

De regreso de Olot hemos saludado a la distinguida dama doña Pilar Nouvilles, viuda de Balls, con su bella hija Matilde.

Han regresado del viaje de novios, fijando su residencia en esta ciudad, don Ramón Benito y su esposa doña Encarnación Serrano, de Benito, hija de nuestro particular amigo el culto maestro de Poble de Masaluca, señor Serrano.

Efectuáronse ayer los funerales por el eterno descanso de la señora doña Francisca Muntané de Carral, viuda de don Antonio Juan Vallbona, fallecida el día anterior.

Al piadoso acto concurren numerosas amistades que se asocian al duelo.

Rueguen por su alma nuestros lectores y reciba su familia nuestro pésame.

Para el día 5 del próximo Noviembre está señalada la boda de nuestro apreciado amigo don Francisco Meliá Casanovas, secretario de esta Delegación de Hacienda, con la agraciada señorita Rosa Aviá Rimbau.

Hemos tenido el gusto de saludar a nuestro buen amigo don Celestino Salvadó Agrás después de habérselo practicado con feliz éxito una delicada operación en los ojos en la clínica del doctor Pérez Bofill, de Barcelona.

GOBIERNO CIVIL

EL GOBERNADOR SE SEPARA DE LA ESQUERRA

El gobernador civil, señor Noguer y Comet, ha manifestado a los periodistas que en breve publicará un documento explicando por qué y cómo ha sido eliminado de la candidatura republicana de Gerona, exponiendo con toda claridad las cosas edificantes que han sucedido.

—Añadió que ha dejado de pertenecer a la Esquerda Republicana de Catalunya y que rompe con sus dirigentes toda relación personal y política. Dijo también que el lunes publicará una circular dando instrucciones para la próxima campaña electoral, y que el miércoles marchará a Madrid para asistir a la Junta Consultiva de Seguros, aprovechando su estancia allí para reiterar al Gobierno su deseo de que le releve del cargo a fin de que en primero de diciembre pueda dedicarse a sus ocupaciones profesionales y periodísticas.

Ajuntament de Tarragona

ORDRE DEL DIA PER A LA SESSIO DE DEMA

1. — Lectura i aprovació de l'acta anterior.
2. — Registre dels Butlletins Oficials.
3. — Dictamen de la Comissió de Foment, aprovant comptes.
4. — Dictamens de la Comissió de Governació: 1. Aprovant comptes.

2. Autoritzant al senyor Josep Rascasens per traslladar l'Escola del Posit Marítim a la casa n.º 1 del carrer de Gravina. 3. Id. al senyor Josep Alacer per obrir una carboneria als baixos de la casa n.º 18 del carrer de Sant Pere. 4. Id. al senyor Antoni Ventura de la Rambla del 14 d'Abril als del n.º 5 del carrer de Trinquet Vell. 5. Id. Id., al senyor Enric Sirvent per instal·lar una taula de venda de turrons i confitures a l'entrada de la casa n.º 7 de la Baixada de Misericordia. 6. Adjudicació del concurs per a l'adquisició de guants per a la Guàrdia Urbana. 7. Dictamen que restà damunt la Taula en la darrera sessió referent a l'amortització de la plaça d'Ordenança de l'Ajuntament.

5. — Acords de la Comissió d'Exempla: 1. Aprovant l'acte de la sessió anterior. 2. Idem. comptes. 3. Aprovar la liquidació de les obres de construcció de voreres a la casa que el senyor Josep Nin posseeix a la Plaça de Corsini. 4. Autoritzant al senyor Josep Ribé per construir la vorera enfront la casa de la seva propietat núms 31 i 33 del carrer de Colón. 5. Id., al senyor Emili Llorens per canviar totalment la coberta de la Sala d'Espectacles "Soló Modern", situada al n.º 35 de la Rambla de Sant Joan. 6. Id., al senyor Antoni Càcharo per reformar la façana del ganxig n.º 2 del carrer d'Estanislau Figueras. 7. Informant escrit de la Superioritat del Col·legi de la Companyia de Santa Teresa.

6. — Idem., de la Comissió d'Aiguas: 1. Aprovant comptes. 2. Proposant la reducció de 1/4 de ploma al senyor Faust Cucurull referent a la casa n.º 85 del carrer d'Estanislau Figueras.

7. — Idem., de la Comissió de Cultura: 1. Aprovant comptes. 2. Informant instància de la Mestressa jubilada Sra. Angela Castellà Xurigué.

8. — Dictamen de la Comissió d'Higiene, aprovant comptes.

9. — Dictamens de la Comissió de Mercats: 1. Concedint al senyor Pere Vidal, a la Sra. Josepa Arcarat, a la Sra. Cándida Morlanes, a la senyora Conxa Rius i a la Sra. Roig, llocs de venda al Mercat Central. 2. Id., a la Sra. Rosa Ciurana un lloc de venda de verdures al Mercat de la B.ª de Bonet.

10. — Dictamen de la Comissió d'Hisenda, referent a la sessió de

terrenys al Patronat de Formació Professional per a l'Escola d'l Treball.

11. — Distribució de cabals per al proper mes de Novembre.

12. — Extracte dels acords adoptats durant el passat Setembre.

L'Excel·lentíssim Ajuntament, en sessió celebrada el dia 10 del mes actual acordà providir, mitjançant examen d'aptitud, tres places de Zelador d'arbitris, amb subjecció a les següents bases:

1.ª — Que s'obri un concurs per a cobrir, per mitjà d'examen, tres places del Cos de Zeladors d'arbitris anunciant-se d'agudament perquè puguin ésser presentades instàncies durant el termini de quinze dies hàbils a comptar de la data de la publicació de la convocatòria en els diaris de la Ciutat.

2.ª — Els aspirants hauran de reunir les condicions següents:

a) Ésser fills de Tarragona o portar en aquesta Ciutat més de 10 anys de residència.

b) Tenir bona conducta.

c) No tenir defecte físic que l'impedeixi de realitzar el servei.

d) Ésser major d'edat, i no passar de 40 anys.

e) Saber de llegir i d'escriure, tant en castellà com en català.

f) Practicar amb facilitats les operacions elementals de l'aritmètica (suma, resta, multiplicació i divisió de números enters i decimals).

g) Conèixer les tarifes del presupost, especialment les de l'arbitri de carns, i el Reglament del Cos de Zeladors.

Les condicions a), b), c) i d) s'acreditaran documentalment presentant la corresponent partida de naixement, certificació de bona conducta lliurada per l'Alcaldia i certificació facultativa que lliurarà un dels mestres municipals.

El coneixement de les matèries a què es refereixen els apartats e), f) i g) s'acreditaran davant del tribunal examinador format per la Comissió d'Hisenda i l'Interventor de l'Ajuntament que actuarà de Secretari.

Un cop siguin acabats els exàmens, dita Comissió examinadora elevarà a l'Excm. Corporació municipal la llista per ordre alfabètic de tots els examinats que hagin acreditat suficiència per a exercir el càrrec.

L'Excm. Ajuntament farà la designació dels qui hagin d'ocupar les vacants, els nomenaments de les quals es consideraran de caràcter interinari durant els dos primers anys, acabats els quals es farà el nomenament definitiu de plantilla si els interessats no tenen notes desfavorables en llurs expedients personals.

Co que es fa públic per tal que dins el termini de quinze dies, a començar del dia de la publicació d'aquest edicte en els diaris de la Ciutat, puguin presentar-se sol·licituds d'examen.

Per facilitar als aspirants els coneixements de les matèries que comprèn l'apartat g), s'entregarà a cada sol·licitant una còpia del Reglament del Cos de Zeladors i una Ordenança dels arbitris municipals.

Tarragona, 30 Octubre de 1932.—
L'Alcalde, P. LLORET.

Academia de Corte para Señoritas

SISTEMA MARTÍ

Dirigida por la Profesora Srta. M.ª JOSEFA PONS

Calle Martí Ardena n. 6, pral.

(Travessia calle Unión)

D. Amadeo Bosch

Médico Cirujano

Ha trasladado su domicilio y Consultorio en la CALLE UNION, número 17, pral. 2.ª

¡SORPRENDENTE!

Es el universalmente conocido adaptador para ondas Extra-cortas "LA VOZ DE SU AMO". Se adapta a cualquier aparato Superheterodino.

Para convencerse debe usted probarlo. Pídale a su agente.

CASA ARBONA
Conde de Rius, 19, TARRAGONA

FIJATE LECTOR,

...en que si a cualquier individuo le insultas llamándole santo beato, etc., no te pasa nada;

...en que, si en cambio, le llamas masón, se querella y te condenan;

...en que algo tendrá esa palabreja que nadie la quiere;

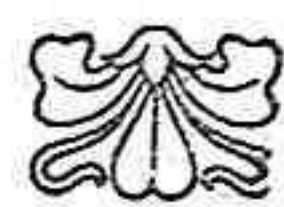
...en los elogios que Rovira Virgili dedica a su ciudad natal y que reproducimos en otro lugar;

...en que en Solivella, una señora viuda se enfrentó con los aparceros de una manera tan enérgica y contundente que ganó la partida.

T R E - X E N E T

SANT SADURN
DE NOYA

Representant: PERE BIGORRA - Colón, 57, 2.ª - Telef. 619
Agent Comercial Colégiat - TARRAGONA

DELEGACIÓN DE HACIENDA

SEÑALAMIENTOS DE PAGOS

Los individuos de Clases pasivas que tengan consignado el pago de sus haberes en la Tesorería-pagaduría de Hacienda de esta provincia, pueden presentarse en la misma a percibir los de la mensualidad corriente, desde las nueve a las doce de la mañana, en los días y clases que se detallan a continuación:

Día 1.º de Noviembre. — Montepío militar.

Día 2. — Retirados de Guerra y Marina.

Día 3. — Montepío civil y del Magisterio, jubilados y remuneratorios.

Día 4. — Retirados de Guerra y Marina con arreglo a los decretos de 25 y 29 de Abril y de 23 de Junio de 1931 y personal de reserva.

Día 5. — Todas las nóminas.

MATRIMONIO

desea comprar tienda comestibles, librería o estanco en Tarragona o localidad de la provincia.

Absoluta reserva. Escribir a C. Roca, Administración de LA CRUZ.

...perquè ha rematat el dia amb
XAMPANY LAVERNOYA
CAVES J. RAVENTOS
SANT SADURNI DE NOYA

HOTEL IMPERIAL

Fensión completa de 16 a 23 pesetas
Montera, 22 MADRID

(SE RECOMIENDA ESTE HOTEL)

Conferencias telegráficas

LAMAMIE Y MADRIGAL CELEBRAN UN JUICIO DE CONCILIACION

Madrid, 29. — Esta mañana, en el Juzgado municipal del distrito del Congreso, ante el juez don Federico Enjuto, se celebró el acto de conciliación entre los diputados Lamamié de Clairac y Pérez Madrigrál, con motivo del ofrecimiento que aquél hizo de sus tierras de Salamanca a quien quisiera cultivarlas.

Ambos comparecieron acompañados de sus hombres buenos señores Salas y Simal, respectivamente.

A la hora anunciada acudieron numerosos periodistas, fotógrafos y público para presenciar el curioso juicio.

Comenzó éste, haciendo uso de la palabra Pérez Madrigrál, quien dijo que se ratificaba en la demanda presentada, acudiendo a este acto con objeto de formalizar el ofrecimiento que hizo en la Cámara el señor Lamamié, a fin de demostrar al país que el ser agricultor no es ruinoso.

Concedida la palabra a Lamamié dijo que en el orden jurídico y legal no se halla obligado a aceptar el requerimiento que se le hace en este acto, puesto que no ha habido contrato alguno. Ello no obstante, aprovecha la ocasión para formular dicha oferta al demandante en el caso de que sean aprobadas las bases del Jurado mixto de Salamanca, estableciendo una serie de condiciones a cumplir en su caso por el demandante, entre las cuales se hallan el contrato que contraiga a principios del año agrícola, satisfaciendo el demandante al demandado los gastos que hubiera realizado hasta ese momento, prohibición de utilizar las espigadoras en las restrojeras y facilitar la paja después de la recolección al demandado, y constitución de una fianza de 50.000 pesetas en metálico o valores del Estado, en una casa de banca de Salamanca, para responder del cumplimiento de las condiciones del contrato, especificando que si dicha fianza es en valores del Estado deberá valorarse con arreglo a la cotización que dichos valores tengan en Bolsa el día antes de la constitución de la fianza.

Determina que la finca objeto de la oferta es la que cultiva y explota directamente el demandado, denominada "Segunda porción de Veguilla", término de Alba de Tormes, con excepción de la parte labrada y la zona de regadío.

Considera como excepción en el contrato de favor que se diese al demandante por los Jurados mixtos y sociedades obreras, lo cual se tendrá en cuenta para establecer un módulo de comparación entre esta finca y restantes del término.

Pérez Madrigrál dice que el alegato de Lamamié obedece a su condición de terrateniente y que más que alegato es un latifundio por el cual se pierde, no siendo fácil hallar avenencia.

Dice que a este acto venía dispuesto para formalizar el contrato.

Lamamié niega eficacia a aquel ofrecimiento y arbitrariamente se le hace otro que no tiene por qué aceptar.

Ruega que conste en acta el ofrecimiento que Lamamié hizo en la Cámara y se lee el "Diario de Sesiones" en que consta que cedía sus fincas a quien las quisiese.

Concedida la palabra a Lamamié dice que se atiene a lo que ya manifestó en lo referente a la parte jurídica sustentada, interesándole

hacer constar que las condiciones de la oferta hecha responden a la complejidad de la explotación agrícola, que desconoce el demandante.

Le interesa también completar lo que ha leído el demandante del "Diario de Sesiones" con las palabras dichas a continuación de las cuales da lectura.

Por último dice que, como quiera que un acto de conciliación es un acto encaminado no a discutir, sino a procurar la avenencia entre las partes, renuncia a mayores argumentos, que en su día tendrán oportuno desenvolvimiento, refiriéndose el día de la celebración del juicio.

Pérez Madrigrál dice que también se remite al día del juicio.

El juez le dice a Pérez Madrigrál que no pueden constar en acta sus últimas palabras, y se da por terminado el juicio.

EL BANCO DE ESPAÑA Y EL ASUNTO BAUER

Estos días viene ocupándose el Consejo del Banco de España del asunto Bauer, cuya junta de acreedores debe celebrarse el próximo día 4. Afortunadamente para el Banco de emisión, y gracias a su política prudente de extremar las garantías, esta suspensión afectará muy ligeramente a la entidad.

EXPOSICION DE UN PINTOR CATALAN

En los primeros días de noviembre se inaugurará en el Círculo de Bellas Artes una Exposición del notable pintor catalán señor Casas Abarca, presidente del Círculo Artístico de Barcelona. En ella el señor Casas Abarca expondrá unos cincuenta cuadros representativos de diversos tipos femeninos actuales.

FIRMA DE ESTADO

Declarando jubilado, a petición propia, a don Ricardo Spotorno y Sandoval, ministro plenipotenciario de segunda clase en situación de disponible.

Nombrando al cónsul de Perpignan, don Antonio Pinilla Riambau, cónsul de primera clase en Lima (Perú), y a don Guillermo Escobar García, cónsul de primera clase en Perpignan.

Sección marítima

Entradas

Vapor español "Ciutat de Tarragona", procedente de Alicante, con carga general.

Vapor italiano "Le Tre Marie", procedente de Casablanca y escalas, con carga general.

Vapor italiano "Guido Brunner", procedente de Génova y escalas, con carga general.

Vapor alemán "Kronos", procedente de Barcelona, con carga general.

Salidas

Vapor italiano "Le Tre Marie", con carga general para Marsella.

Vapor italiano "Guido Brunner", con carga general para Casablanca y escalas.

Vapor español "Ciutat de Tarragona", con carga general para Séte.

Vapor alemán "Kronos", con carga general para Valencia.

Buques que quedan en puerto
Vapor español "Conde de Zubiria" descargando carbón.

Vapor español "Ciutat de Reus", de punta.

Balandra española "Bernarda", descargando higos.

Pailebot español "Cala Morlanda", a la gira.

Vapor español "Villarreal", en desguace.

Amarrados

Vapor español "Andalucía".

Vapor español "Canalejas".

Vapor español "Tordera".

Vapor español "Cabo Cullera".

Vapor español "Cabo Torres".

Vapor español "Cabo Peñas".

Vapor panameño "Catalunya".

Buques que tienen pedido atar

Vapor español "Campuzano".

Vapor español "Freixas 3".

Vapor español "Arnabal Mendi".

Vapor alemán "Vesta".

Vapor holandés "Ereheus".

SERVICIO METEOROLOGICO DE MADRID

Bajas presiones enter Islandia y Escocia, Golfo de Génova; altas Norte de Azores, sobre Escandinavia; probable en las costas de Cantabria y Galicia lluvias y marejada.

En el Campo o en la Ciudad Se impone

La Calefacción

"IDEAL CLASSIC"

Por muy poco dinero puede Ud. instalarla en su piso o chalet y calentar con un solo fuego todas las habitaciones.

FOLLETOS GRATIS Ramón MAGAROLAS
Fortuny, 27 - TARRAGONA

EL MEJOR PURGANTE-LAXANTE

AGUAS
MINERALES
NATURALES
DE

CARABAÑA

PURGANTES
DEPURATIVAS
ANTIBILIOSAS
ANTIHERPETICAS

PROPIETARIOS: MIBOSDE J R. CHAVARRI; LALTADE 2 MADRID